

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบการใช้เวลาของ พยานาลวิชาชีพในการให้การพยานาลแก่ผู้ป่วยสูงอายุฯ แนวความเห็น ช่วงอายุ สтанสภาพสมรส และลักษณะอาชีพในแต่ละระดับการคูแลคนเองของผู้ป่วยสูงอายุฯ แนวก่ออาชญากรรม รังษยาบาลรามาธิบดี

ประชากรเป็นผู้ป่วยสูงอายุ ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีอายุครึ่งแรก 60 ปี ขึ้นไป ที่เจ็บป่วยด้วยปัญหาทางระบบหัวใจและหลอดเลือก ทำการวินิจฉัยของแพทย์ และเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยสามัญ แผนกอายุรศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ผู้วิจัยใช้วิธีการ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากหอผู้ป่วยสามัญจำนวน 4 หอผู้ป่วยศิริ หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย 1 อายุรกรรมชาย 2 อายุรกรรมหญิง 1 และอายุรกรรมหญิง 2 ได้จำนวนทั้งสิ้น 109 คน

เครื่องมือที่ใช้นการวิจัยแบ่ง เป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปจำนวน 7 ข้อ และเงื่อนไขบางประการที่มีผลต่อความสามารถ ในการคูแลคนเองของผู้ป่วยสูงอายุจำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 แบบประเมินระดับ การคูแลคนเองของผู้ป่วยสูงอายุจำนวน 32 ข้อ ตอนที่ 3 แบบการบันทึกเวลาของ พยานาลวิชาชีพที่ใช้ในการกิจกรรมการพยานาลผู้ป่วยสูงอายุ ซึ่ง เป็นกิจกรรมการพยานาล ค้านร่างกาย และกิจกรรมการพยานาลค้านจิตสังคม ซึ่งแต่ละค้านจะมีกิจกรรมย่อย หลายกิจกรรมด้วยกัน การหาความคงและความครอบคลุมของ เนื้อหาของ เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ตอน ได้จากการพิจารณาและตัดสินจากผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบัน ค่างา รวม 9 ท่าน การหาความเที่ยงของแบบประเมินระดับการคูแลคนเอง ของผู้ป่วยสูงอายุใช้การหาความสัมพันธ์โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient - r_{xy}) ระหว่างผู้ประเมิน ระดับการคูแลคนเองของผู้ป่วยสูงอายุ 2 คนในกลุ่มผู้ป่วยสูงอายุ ที่มีลักษณะ เมื่อนับตัวอย่างประชากรจำนวน 12 คนในเวลาเดียวกัน ได้ความเที่ยง

ของแบบประเมินระดับการคุ้มครองของผู้ป่วยสูงอายุเท่ากับ 0.892

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและเงื่อนไขบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการคุ้มครองของผู้ป่วยสูงอายุ และแบบประเมินระดับการคุ้มครองของผู้ป่วยด้วยตนเอง ในตอนที่ 3 ผู้ช่วยวิจัยจำนวน 4 ท่าน เป็นผู้เก็บข้อมูลในหอผู้ป่วยสามัญจำนวน 4 หอผู้ป่วย โดยผู้วิจัยให้ทางความกล่องล่วงหน้าเกี่ยวกับความเข้าใจในรายละเอียด ของประเด็นค้าง ฯ ความหมายของแต่ละรายการ และการใช้แบบรายการให้ครบถ้วน ผู้วิจัยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 10 สัปดาห์ และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ครบตามจำนวนศือ 109 คน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 เมื่อจำแนกตามเพศ ช่วงอายุ สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ

1.1.1 ผู้ป่วยสูงอายุเพศชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ซึ่งตัวผู้ป่วยสูงอายุเพศชาย และเพศหญิงมีอายุระหว่าง 60-74 ปี เป็นส่วนใหญ่ และส่วนน้อยมีอายุ 74 ปี ขึ้นไป

1.1.2 สถานภาพสมรสของผู้ป่วยสูงอายุ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ และส่วนน้อยมีสถานภาพสมรส โสด หม้าย หย่า แยก รวมกัน โดยที่ส่วนใหญ่ของผู้ป่วยสูงอายุเพศชายจะมีสถานภาพสมรสคู่ ส่วนเพศหญิงจะมีสถานภาพสมรสหม้าย

1.1.3 ผู้ป่วยสูงอายุมีลักษณะอาชีพที่มีรายได้ประจำใกล้เคียงกับลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน ผู้ป่วยสูงอายุเพศชายมีลักษณะอาชีพที่มีรายได้สม่ำเสมอ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนผู้ป่วยสูงอายุเพศหญิงส่วนใหญ่มีลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ

1.2 เมื่อจำแนกตามระดับการคุ้มครองของผู้ป่วยสูงอายุ

1.2.1 ผู้ป่วยสูงอายุอยู่ในระดับการคุ้มครองของสูง เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาอยู่ในระดับการคุ้มครองของค่า และส่วนน้อยอยู่ในระดับการคุ้มครองของปานกลาง

1.2.2 ผู้ป่วยสูงอายุที่อยู่ในระดับการคุ้มครองของสูง ส่วนใหญ่

อยู่ในช่วง 60-74 ปี และมีสถานภาพสมรสคู่ แต่มีจำนวนผู้ป่วยสูงอายุ เศรษฐกิจ ไกส์เคียงกับเศษเสี้ยง เช่น เตียงกับมีกลุ่มลักษณะอาชีพที่มีรายได้สม่ำเสมอ ไกส์เคียง กับกลุ่มลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ

1.2.3 ผู้ป่วยสูงอายุที่อยู่ในระดับการคุ้มครองบ้านกลาง ส่วนใหญ่เป็นเศษเสี้ยงและอยู่ในช่วงอายุ 60-74 ปี มีลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ ส่วนผู้ป่วยสูงอายุที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีจำนวนเท่ากับกลุ่มสถานภาพสมรสสค หม้าย หม่าล แยก รวมกัน

1.2.4 ผู้ป่วยสูงอายุที่อยู่ในระดับการคุ้มครองค่า มีจำนวน เศรษฐกิจ ไกส์เคียงกับเศษเสี้ยง และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 60-74 ปี มีสถานภาพ สมรสคู่ และลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ

2. ค่าเฉลี่ยเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลโดยรวม และรายค้านแก่ผู้ป่วยสูงอายุ จำแนกตามระดับการคุ้มครอง

2.1 พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลโดยรวม แก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองค่า เป็นส่วนใหญ่ คือ 36 นาที 44 วินาที รองลงมาคือ ใช้เวลาแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองบ้านกลางคือ 34 นาที 19 วินาที และใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลโดยรวมแก่ผู้ป่วยสูงอายุ ที่มี ระดับการคุ้มครองสูง น้อยที่สุด คือใช้เวลาเฉลี่ย 14 นาที 33 วินาที และเวลา ที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลค้านร่างกายมากกว่าค้านจิตสังคม ในทุกระดับการคุ้มครองของผู้ป่วยสูงอายุ

2.2 พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลรายค้าน แก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองค่า ในค้านความสะอาดและสุขวิทยามากที่สุด คือใช้เวลาเฉลี่ย 14 นาที 43 วินาที รองลงมาคือค้านการบูรณะที่ต้องการรักษาพยาบาล ใช้เวลาเฉลี่ย 9 นาที 3 วินาที และค้านการพักผ่อน เป็นอันดับสุดท้ายคือใช้เวลา เฉลี่ย 18.09 วินาที

2.3 พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลรายค้าน แก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองบ้านกลาง ในค้านความสะอาดและสุขวิทยา มาตรฐานสูงคือใช้เวลาเฉลี่ย 13 นาที 39 วินาที รองลงมาคือค้านการบูรณะที่ต้องการรักษา พยาบาล ใช้เวลาเฉลี่ย 6 นาที 34 วินาที และค้านการระวังอุบัติเหตุ เป็นอันดับ

สุคท้าย ศือใช้เวลาเฉลี่ย 18.41 วินาที

2.4 พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลรายค้าน แก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องสูง ในค้านความสะอาดและสุขอนามากที่สุด ศือใช้เวลาเฉลี่ย 5 นาที รองลงมาศือค้านการปฏิบัติการรักษาพยาบาลใช้เวลาเฉลี่ย 3 นาที 36 วินาที และค้านการรังอุบัติเหตุเป็นอันคับสุคท้ายศือใช้เวลาเฉลี่ย 10.88 วินาที

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยวเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลโดยรวม และรายค้านให้แก่ผู้ป่วยสูงอายุ ในแต่ละระดับการคูณลงเรื่อง เมื่อจาแนกตามเพศ ช่วงอายุ สภานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ

3.1 เพศ ช่วงอายุ สภานภาพสมรส และลักษณะอาชีพของผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องทั้งระดับค่า ปานกลาง และสูง ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยวเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลโดยรวม อายุที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 เพศ ช่วงอายุ สภานภาพสมรสและลักษณะอาชีพของผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องค่า ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยวเวลาที่พยาบาลวิชาชีพ ใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลรายค้านในแต่ละค้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นแนวความสมมติฐานที่ 1 ที่กล่าวว่า "การใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพในการให้การพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุ จาแนกตามเพศ ช่วงอายุ สภานภาพสมรสและลักษณะอาชีพ ไม่เกิดขึ้นที่มีการคูณลงเรื่องค่ามีความแตกต่างกัน"

3.3 ในกลุ่มผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องปานกลาง พบว่า พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลค้านอาหารและน้ำ แก่ผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มเพศชายมากกว่ากลุ่มเพศหญิง อายุที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นอกจากนี้พบว่า พยาบาลวิชาชีพให้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลค้านการปฏิบัติการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยสูงอายุกลุ่มสภานภาพสมรสคู่ มากกว่ากลุ่มสภ. หม้าย หย่า แยก อายุที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่สภานภาพสมรสไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยวเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการทำกิจกรรมการพยาบาลค้านอื่นๆ อายุที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนช่วงอายุ และลักษณะอาชีพของผู้ป่วยสูงอายุ ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการหากรายงานแต่ละค้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่กล่าวว่า "การใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพในการให้การพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุจากความช่วงอายุ และลักษณะอาชีพในกลุ่มนี้มีการคูณลงเรื่องบานกลาง มีความแตกต่างกัน"

3.4 ในกลุ่มผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องสูง พบว่าพยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการหากรายงานแต่ละค้านความสะอาดและสุขอนามัย แก่ผู้ป่วยสูงอายุในกลุ่มช่วงอายุ 74 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มช่วงอายุ 60-74 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ช่วงอายุไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการหากรายงานการพยาบาลค้านอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนเหศ สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพของผู้ป่วยสูงอายุไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยเวลาที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในการหากรายงานแต่ละค้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่กล่าวว่า "การใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพในการให้การพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุจากความเหศ สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ ในกลุ่มนี้มีการคูณลงเรื่องสูง มีความแตกต่างกัน"

อภิปรายผลการวิจัย

1. พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการหากรายงานการพยาบาลโดยรวมแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องค่ามากกว่าผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องบานกลางและสูงความล้าคับ เนื่องจากผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคูณลงเรื่องค่า เป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือคนเองได้น้อยหรือช่วยเหลือคนเองไม่ได้เลย พยาบาลจึงใช้ระบบการพยาบาลแบบหกด้านทั้งหมด ซึ่งจะเป็นกิจกรรมการพยาบาลค้านร่างกายเป็นส่วนใหญ่

สาหรับการใช้เวลาในการหากรายงานการพยาบาลค้านร่างกาย พยาบาลวิชาชีพใช้เวลามากกว่ากิจกรรมการพยาบาลค้านจิตสังคม ในทุกระดับการคูณลงเรื่องของผู้ป่วยสูงอายุ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนกิจกรรมการพยาบาลค้านร่างกายมีมากกว่าและลักษณะของกิจกรรมซึ่งเจนจ่ายค่าการสังเกตมากกว่า กิจกรรมการพยาบาลค้านจิตสังคม และบางกิจกรรมการพยาบาล พยาบาลวิชาชีพก็ให้การพยาบาลทั้งทางค้าน

ร่างกายและจิตสังคมไปพร้อมกัน จนแยกกันได้ลากาง ฉะนั้นทางกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมการพยาบาลค้านร่างกาย จะมีกิจกรรมการพยาบาลค้านจิตสังคมสอดแทรกอยู่ด้วย

อนึ่ง การใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพมิใช่แค่ความคุณภาพการพยาบาลแต่เพียงแค่บอกให้ทราบว่าพยาบาลใช้เวลาในการทำกิจกรรมหนึ่งๆ เป็นระยะเวลาเท่านั้น เพื่อบรรยച์น์ในด้านการวางแผนและจัดการสังคนให้เหมาะสมกับงาน ฉะนั้นกิจกรรมการพยาบาลภาค ที่พยาบาลใช้เวลามากอาจเป็นสิ่งที่ต้องเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ได้

2. พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยาบาลแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้ยแล肯ของห้องทั้ง 3 ระดับคือ ระดับการคุ้ยแล肯ของค่า นานกลาง และสูงคล้ายคลึงกันคือใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลค้านความสะอาดและสุขวิทยามาก เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติการรักษาพยาบาล และด้านการทำใจ เป็นอันดับที่ 3 ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้ยแล肯ของค่าส่วนในผู้ป่วยระดับการคุ้ยแล肯ของนานกลางและสูง พยาบาลใช้เวลาในการทำกิจกรรมค้านอาหารและน้ำ เป็นอันดับที่ 3 ส่วนกิจกรรมการพยาบาลที่พยาบาลวิชาชีพใช้เวลา เป็นอันดับสุดท้าย ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้ยแล肯ของนานกลางและสูงคือ กิจกรรมค้านการรับประทานอุบัติเหตุ ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้ยแล肯ของค่าคือ กิจกรรมค้านการพักผ่อน เนคท์ผลการวิจัย เป็นเช่นนี้ เนื่องจากกิจกรรมการพยาบาลค้านความสะอาดและสุขวิทยา เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลานานจึงจะแล้วเสร็จ จดหมายความในผู้ป่วยที่ช่วยเหลือคนเอง ไม่ได้ ส่วนการปฏิบัติการรักษาพยาบาลเป็นกิจกรรมที่พยาบาลวิชาชีพต้องกระทำการด้วยตนเอง บุคลากรพยาบาลอื่น เช่น ผู้ช่วยพยาบาลจะช่วยหากิจกรรมค้านนี้ไม่ได้แต่ถ้ามีแม้บทบาทค้านการปฏิบัติการรักษาพยาบาล เช่นการฉีดยา การให้อาหาร ให้สารน้ำ ทางหลอดเลือด จะนำเข้าบทบาทของพยาบาลวิชาชีพอย่างแท้จริง แต่เป็นบทบาทในรูปของการทำงานร่วมกัน (Collaboration) กับแพทย์ สิ่งเหล่านี้เป็นการเคลื่อนย้ายหน้าที่รับผิดชอบ ที่นานาไปสู่ข้อคิดของภาระใช้ประโยชน์บุคลากรตามที่ต้องการ (Fluidity in Nursing) (พ่วงรักน์ บุญญาธุรกษ์ 2522:11-12) จนปัจจุบันนี้ กลายเป็นหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลบริษัท

ค้านกิจกรรมการพยาบาลค้านการทำใจนั้น พยาบาลวิชาชีพใช้เวลาเป็น

อันดับที่ 3 ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองค่า เนื่องจากผู้ป่วยเหล่านี้มักเป็นผู้ป่วยที่ได้รับออกซิเจน หรือได้รับการใส่เครื่องช่วยหายใจ ส่วนผู้ป่วยระดับการคุ้มครองเงื่อนกางกลางและสูงนั้น หมายความว่าใช้เวลาในกิจกรรมค้านการหายใจเป็นอันดับที่ 4 เหตุ因为ผู้ป่วยสูงอายุระดับนี้ มักเป็นผู้ป่วยที่หายใจเองได้ แค่ใช้เวลาในกิจกรรมพยายามลักษณะอาหารและน้ำมากกว่าค้านการหายใจ เพราะต้องช่วยเหลือในการจัดอาหาร รินน้ำและกระตุนให้รับประทานอาหาร เมื่อเบรียบเทียนค่าเฉลี่ยเวลาค้านอาหารและน้ำแล้วพยายามลักษณะใช้เวลาในผู้ป่วยสูงอายุ ระดับการคุ้มครองเงื่อนกางกลางมากกว่า ผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองค่าและสูง เนื่องจากผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนค่า มักเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการใส่สายยางให้อาหาร พยายามลักษณะประจำอยู่ในเวลาค้านนี้ โดยประมาณก็ใช้ระบบออกพลาสติกใส่อาหารบันเหลว แขวนแล้วท่อ กับสายยางลงกระเพาะ ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนกางกลางนั้น พยายามลักษณะใช้เวลาในการคัดอาหาร เป็นชิ้นเล็กๆ การบีบอ่อนอาหาร เป็นคัน ส่วนผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนสูงมักจะช่วยเหลือคนเองในการรับประทานหรือศีรษะน้ำได้

ส่วนกิจกรรมพยายามลักษณะการระวังอุบัติเหตุ เป็นกิจกรรมพยายามลักษณะ อันดับสุดท้าย ในผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนสูงและเงื่อนกางกลาง เนื่องจาก เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาไม่มาก เช่น การยกไม้กันเตียงชิ้น การผูกมัดมืออันผู้ป่วยบางรายที่ จะเป็น และผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนสูงและเงื่อนกางกลาง มักจะ เป็นผู้ป่วยที่ รู้สึกตัว รู้เรื่อง ร่วมมือกับพยายามลักษณะ และช่วยเหลือคนเองได้ระดับหนึ่ง สาหรับผู้ป่วยสูงอายุระดับการคุ้มครองเงื่อนค่า พยายามลักษณะใช้เวลาในกิจกรรมค้านการพักผ่อนน้อยที่สุด เนื่องจากผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองเงื่อนค่า มัก เป็นผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวหรือซึมเป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมของผู้ป่วยจึงมัก เป็นกิจกรรมของการนอนพักผ่อนอยู่แล้ว พยายามลักษณะใช้เวลาในค้านน้อยกว่ากิจกรรมค้านอื่นๆ

3. เมื่อเบรียบเทียนค่าเฉลี่ยเวลาที่พยายามลักษณะใช้เวลาในการทำกิจกรรม การพยายามลักษณะรวมแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีเหตุ ช่วงอายุ สภานภาพสมรส และลักษณะ อาร์ซีพ ในผู้ป่วยสูงอายุแต่ละระดับนั้น ผลปรากฏว่า เหตุ ช่วงอายุ สภานภาพสมรส และลักษณะ อาร์ซีพ ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยเวลาที่พยายามลักษณะใช้ในการทำกิจกรรม การพยายามลักษณะรวม แต่เมื่อเบรียบเทียนในกิจกรรมพยายามลักษณะค้านบริการ กว่า ใน

ผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองปานกลาง หมายความว่าใช้เวลาในการทำกิจกรรมการพยายามเลี้ยงดูค่านอาหารและน้ำ แก่ผู้ป่วยสูงอายุเพศชายมากกว่าผู้ป่วยสูงอายุเพศหญิงที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความบกติผู้ป่วยสูงอายุเพศชาย มักจะมีแม่บ้านค่อยช่วยเหลือในกิจกรรมด้านการจัดเตรียมอาหารและน้ำให้เป็นประจำอยู่แล้ว ซึ่งต่างกับผู้ป่วยสูงอายุเพศหญิงที่สังคมกำหนดบทบาทในการเป็นแม่บ้าน (อ่านที่ อาภาภิรัมย์ 2525:165) จึงมักทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีระดับการคุ้มครองสูง หมายความว่าใช้เวลาในทำกิจกรรมการพยายามด้านความสะอาดและสุขอนามัย แก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีช่วงอายุ 74 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มช่วงอายุ 60-74 ปี เนื่องจากผู้ป่วยที่มีช่วงอายุ 74 ปีขึ้นไป ซึ่งจัดเป็นผู้ป่วยประเภท รอลค์-รอลค์ (old-old) (Brown 1978:33) มักจะมีปัญหาความเสื่อมด้านสายตา การเคลื่อนไหว การหยิบจับสิ่งของ ทำให้การช่วยเหลือคนเองในการเข้าถึง หรือเดินไปรอบน้ำ ตลอดจนการแท่งตัวใส่เสื้อผ้า ตีกกระคุมเสื้อ ค่อนข้างลำบาก จึงต้องการผู้ช่วยเหลือในกิจกรรมเหล่านี้ ไม่อนุ (Mion 1986:25) พบว่าผู้ป่วยสูงอายุที่มีอายุ 75 ปีขึ้นไป มีปัญหานำการช่วยเหลือคนเองด้านการอาบน้ำ เข้าถึง การแต่งตัว ในขณะที่กรรภาก้าวอยู่ในโรงพยาบาล ประมาณร้อยละ 94 รายที่ร้อยละ 56 ต้องการช่วยเหลือเพียงบางส่วน และอีกร้อยละ 38 ต้องการการช่วยเหลือในกิจกรรมเหล่านี้เกือบทั้งหมด ตลอดจนการทำความสะอาดและผ้า นอกจากนี้ยังต้องการคุ้มครองสุขอนามัยของผู้หนัง เพื่อบังกันการเกิดแพลงก์ตอนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- เนื่องจากผู้ป่วยสูงอายุมีข้อจำกัดในการคุ้มครองเองในการทำกิจกรรมด้านต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการบวนการสูงอายุ จึงควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดอบรมแก่พยาบาลวิชาชีพในการคุ้มครองผู้ป่วยสูงอายุ ให้ครอบคลุมทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

- ควรนำผลของการวิจัยครั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดแบ่งประเภทผู้ป่วยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนจัดอัตรากาลังบุคลากรพยาบาลวิชาชีพ ในการ

พยาบาลผู้ป่วยสูงอายุ และจะ เทมาสอย่างชั้นหาก เป็นหอผู้ป่วยของผู้ป่วยสูงอายุโดย
เฉพาะ

ข. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยค่อน

1. ศึกษาการใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่ง
รวมทั้งในการทำกิจกรรมการพยาบาลแก่ผู้ป่วยรคยครง และกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่การ
พยาบาลรคยครง ทั้งทางด้านบริมายและคุณภาพการพยาบาลทั้ง
2. ศึกษาเบริยบเทียบการใช้เวลาของพยาบาลวิชาชีพในการให้การ
พยาบาลผู้ป่วยสูงอายุกับผู้ป่วยผู้ในทุกทั่วไป

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย